

ဦးသန့် အရေးခင်း

စက်မှုတက္ကသိုလ် စိုးဝင်း

အပိုင်း (၁)

ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း ဦးသန့်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့ အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးသည် ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် နောက်ဆုံး ဂါဝရ ပြုလုပ်၍ ဦးသန့်၏ မိသားစုဆန္ဒအရ မိခင်တိုင်းပြည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဦးသန့်ရုပ်ကလာပ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်ပါသည်။

ဦးသန့်ကွယ်လွန်ကြောင်း သိလိုက်ရသည့်အတွက် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး ယူဘူးမေရ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း ဖြစ်ကြပါသည်။ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ မြန်မာ့ဂုဏ်ကို ဆောင်ခဲ့သည့် ဦးသန့်၊ အာရှတိုက်သား ဦးသန့်သည် ကမ္ဘာ၏ အကြီးမားဆုံးသော တာဝန်ဝတ္တရားရှိသည့် ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ရာထူးကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် မြန်မာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသား ကင်ရင်နီယာဘွဲ့နှင့် လက်တစ်ကမ်း တလို နောက်ဆုံးနှစ်ဝက်တွင် ရောက်ရှိနေပါသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ နေဝင်းစစ်အစိုးရသည် ပြီးစလွယ်သောအခါ ဦးသန့်ရုပ်ကလာပ်ကို မြင်းပြိုင်ကွင်းဟောင်း ကျိုက္ကဆံကွင်း တစ်နေရာတွင် မဏ္ဍပ်ငယ်တစ်ခုသာ ဆောက်ပေးပြီး ကြက်ခြေနီအသင်းဝင် လူငယ်များနှင့်သာ အစောင့်ချထားပါသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ ၊ အချိန် (၁) နာရီတွင် ကြံတောသင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင် သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ပြည်သူလူထုကို ကြေညာခဲ့ပါသည်။

နိုင်ငံတော်ဈာပနအဖြစ် တခမ်းတနား ဂုဏ်ပြုသင်္ဂြိုဟ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆနေသည့် ပြည်သူလူထုသည် နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ လှစ်လှူခြင်း၊ ဦးသန့်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုမှမထောက်၊ လုပ်ရက်ခလခြင်းရယ်လို့ ပြည်သူကြားဝယ် တဆင့်စကား ပြန့်နှံ့လို့ မကျေနပ်၊ ဝမ်းနည်း ဒေါသများ ပေါက်ကွဲစေခဲ့ပါသည်။

တချိန်တည်းတွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသားတို့သည် ဈာပနကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းပြီး ဈာပနလိုက်ပါပို့ဆောင်၊ နောက်ဆုံး ဂါဝရပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။ ပထမ အစီစဉ်အရ ဘတ်(စ်)ကားများ ငှားပြီး ကျိုက္ကဆံကွင်းမှာ စုရုံးရန် ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ ဘတ်(စ်)ကားများ သွားငှားပါသည်။ ဘတ်(စ်)ကားအဖွဲ့အစည်းများကိုသက်ဆိုင်ရာမှ ကျောင်းသားများအား မငြားရန် တားမြစ်ထားပါသည်။ ဘတ်(စ်)ကားငှားရမ်း၍ မရသောကြောင့် တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသားများ ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တွင် စုရုံးပြီး ကျိုက္ကဆံကွင်းသို့ ခြေလျင်ဖြင့် ချီတက်ဖို့ အစီအစဉ်ပြောင်းလိုက်ရပါသည်။

ဈာပနအခမ်းအနားနေ့ ၊ ကျွန်တော်တို့ စက်မှုတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသည် ရာဂ ဒေါဂျစ်ကားများကို ငှားပြီး ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ် စုရပ်သို့ သွားရောက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဒေါဂျစ်ကားများ ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်နယ်မြေကို ဝင်သည်နှင့် အရင်ရောက်နှင့်နေသည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသားတွေက လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်းနှင့် ကြိုဆိုမှုသည် ကျွန်တော်တို့၏ ရင်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်မည် ခံစားရပါသည်။

နေဝင်း ဦးဆောင်သော စစ်အစိုးရသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေး မော်ကွန်းဘင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ အဆောက်အဦးကြီးကို ဝံ့ခွဲဖျက်ဆီးပြီး ရာပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားစုစည်းမှုကို လက်နက်အားကိုးဖြင့် သတ်ဖြတ် ချိုးနှိမ်ခဲ့သော (၁၂) နှစ်ကျော်ကာလ ဤနေ့ ဒီဇင်ဘာလ (၅) ရက်နေ့တွင် ပထမဦးဆုံး ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားများ ပြန်လည်သွေးစည်း ညီညွတ် စုရုံးကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယဉ်ကျေးသော ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများဖြစ်ကြ၍ စည်းကမ်းရှိကြပါသည်။ သုံးယောက်တစ်တွဲ တက္ကသိုလ်အလိုက် စီဟန်းနေရာယူပြီး ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်မှ ကားတစ်စီး၊ ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်မှ ကားတစ်စီး၊ အသံခွဲစက်များနှင့် “ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားထုသည် ငြိမ်းချမ်းရေးစိသုကာကြီး ဦးသန့်၏ နောက်ဆုံးခရီးသို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ရန်နှင့် နောက်ဆုံး ဂါဝရပြုလုပ်ရန် စည်းကမ်းတကျ ချီတက်လာကြောင်း ကြေညာပါသည်” လမ်းခရီးတစ်လျှောက်မှာလည်း ကျေနပ်ခြင်းအပြုံးနှင့် လူအုပ်ကြီးများက ကြိုဆိုကြသည်သာမက သောက်ရေများ၊ စီးကြမ်းငှက်ပျောသီးများ ဝေငှပေးခြင်းဖြင့် ခြေကျင်လျှောက်လာသော

ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း ဦးသန့် (၁၉၀၉ - ၁၉၇၄)

ကျောင်းသားများကို အမောပြေစေပါသည်။

ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ထားရှိသည့် ကျိတ္တဆံကွင်းသည် ဦးသန့်ကို နောက်ဆုံးဂါဝရပြုရန်ရောက်ရှိနေသော လူအုပ်ကြီးနှင့် ပြည့်လျှံနေပါသည်။ ရုပ်ကလာပ်ထားရှိရာ မဏ္ဍပ်အတွင်းတွင်လည်း ဦးသန့်မိသားစု၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများနှင့် သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများ က နေရာယူထားပါသည်။ မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော လူငယ်များ၊ ဂုဏ်ပြုထိုက်သူကို ဂုဏ်ပြုရမည်ဟု အသိရှိသည့် လူငယ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားထုကြီးသည် စနစ်တကျ ကျိတ္တဆံကွင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သောအခါ မိဘပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး၏ လက်ခုပ်သံများသည် မိုးခြိမ်းသံကဲ့သို့ ကွင်းပြင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားပါတော့သည်။ ပွဲကြည့်စင်များတွင် မိဘပြည်သူတို့နှင့် ပြည့်လျှံနေ၍ ကျောင်းသားထုတစ်ရပ်လုံးသည် ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ် ထားရှိရာ မဏ္ဍပ်၏ အရှေ့ဘက် ကွင်းပြင်တွင် နေရာယူရလေ သည်။

မွန်းလွဲချိန်ဖြစ်၍ ပူပြင်းလှသည့် အပူရှိန်အောက်တွင် “ဘာကြောင့်များ ဦးသန့်၏ ဈာပနကို ပြီးစလွယ် စီစဉ်ရသနည်း ဆိုသည့် မေးခွန်းသည်” ပြည်သူကျောင်းသားတို့၏ ရင်ကို ပူလောင်စေခဲ့သည်သာမက မကျေနပ်ခြင်းဆိုသည့် ခံစားချက်ကို ကျောင်း သားပြည်သူတို့ ရင်ထဲမှာ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ ဤတွင် ကျောင်းသားထု၏ လှုပ်ရှားမှုသည် စတင်လာပါတော့သည်။ လော်စပီကာမှ ကျောင်းသားများကို လှုံ့ဆော် စည်းရုံးလာပါတော့သည်။ “ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး ဦးသန့်အတွက် ဂူမိမာန် ရရှိရေး ... ဒို့အရေး၊ ဒို့အရေး” ဟူသည့် ကြွေးကြော်သံနှင့်အတူ ကျောင်းသားများ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာပါတော့သည်။ အရေးပေါ် ကျောင်းသားကိုယ်စား လှယ်များ စည်းဝေးပြီးနောက်ဆုံး ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး ဦးသန့်အား ထိုက်သင့်သော ဈာပနအခမ်းအနားဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရန် ဆုံးဖြတ် ပါသည်။ “ပြီးစလွယ် တည်ဆောက်ထားသော မဏ္ဍပ်”၊ “မြင်းပြိုင်ကွင်းဟောင်း”၊ “ကြံတောသုသာန်”၊ ဤအချက်တို့သည် အရုပ်ဆိုးလှပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားထုတစ်ရပ်လုံးက တက္ကသိုလ်နယ်မြေသို့ ပြန်လည်သယ်ဆောင်၍ ထိုက်သင့်သော ဈာပနအခမ်းအနားနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဂူမိမာန်ကြီး တည်ဆောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်ဖြူလေသည်။ တဆက်တည်းမှာပဲ မဆိုင်သူများ မဏ္ဍပ်တွင်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ကျောင်းသားထုက ကြေညာလိုက်ပါသည်။ လှုပ်တစ်ပြက်အတွင်း အခြေအနေများ ပြောင်းလဲသွားပါသည်။ မဏ္ဍပ်အတွင်းမှ ကြက်ခြေနီလူငယ်များ၊ ဦးသန့် ဆွေမျိုးနှင့် မိသားစုများ၊ သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးများ မဏ္ဍပ်အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားပါသည်။ မဏ္ဍပ်အတွင်းသို့ ကျောင်းသားများ ဝင်ရောက်နေရာယူထားလိုက်ပါသည်။

အသံချဲ့စက်မှ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များက ရင်းတို့သည် ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို တက္ကသိုလ်နယ်မြေသို့ ပြန်လည် သယ်ဆောင်ပြီး ထိုက်သင့်သော ဈာပနအခမ်းအနားဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်၍ ဂူမိမာန်ဆောက်လုပ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရင်းကကွက် ဦးသန့်၏ မိသားစုနှင့် ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများဆီမှ ခွင့်တောင်းပါသည်။ ဦးသန့်၏ အစ်ကို ဦးခန့်ကို အသံချဲ့စက်ရှိရာသို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါ သည်။ အသံချဲ့စက် တပ်ဆင်ထားသည့် ဒေါ့ဂျစ်ကာ၊ အရှေ့တစ်ပိုင်း၊ ကားစက်ထားရှိရာနေရာသည် ကျောင်းသားတို့၏ ယာယီ စင်မြင့်သဖွယ်ဖြစ်သွားပြီး ကျောင်းသားအပါအဝင် လူအုပ်ကြီး၏ အာရုံသည် ထိုစင်မြင့်သို့ ရောက်နေကြသည်။ ဦးခန့် စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ကျောင်းသားတို့အား စိတ်လိုက်မာန်ပါ မပြုလုပ်ရန်၊ အစိုးရနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး မပြုလုပ်ရန်၊ နည်းစနစ်မှန်ကန်စွာ ဆောင်ရွက်ဖို့ရန် တိုက်တွန်းပြောကြားသွားလေသည်။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသော လူထုကြီးနှင့် ကျောင်းသားထုတို့သည် အမြန်ဆုံး တက္ကသိုလ်နယ်မြေသို့ ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ကို သယ်ဆောင်ရန် ကြွေးကြော်လာပါတော့သည်။

နောက်ဆုံး ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ကို ပခုံးပြောင်းသယ်ယူပြီး လွှမ်းသူပန်းဆွေ တင်ဆောင်ရာ ကား (တိုယိုတာ ပစ်ကပ်) ခေါင်မိုးပေါ်သို့တင်ကြပါသည်။ ကျောင်းသားနှင့် သံဃာတော်များ ခြံရံလျက်၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားထုကြီး၏ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းအတွင်းမှ ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ကို လာရာလမ်းအတိုင်း တက္ကသိုလ်နယ်မြေသို့ပြန်လည် သယ်ဆောင်သွားပါသည်။ လမ်းဘစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း လူအုပ်ကြီးတွေနှင့် ပြည့်ကျပ်နေပြီး ကျောင်းသားထုတို့၏ ကြွေးကြော်သံ များသည် အရာရာကို ဖုံးလွှမ်းနေပါသည်။

တက္ကသိုလ်နယ်မြေ အဓိပတိလမ်းအတိုင်း ရုပ်ကလာပ်ကို သယ်ဆောင်ပြီး ဘွဲ့နှင်းသတင် အဆောက်အဦးရှေ့တွင် ယာယီ စင်မြင့် ပြုလုပ်၍ ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ တက္ကသိုလ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးတွင် ကျောင်းသား၊ အရပ်သား၊ ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် ပြည့်လျှံနေပါသည်။ မကျေနပ်နေသည့် ကျောင်းသားများ၏ ကြွေးကြော်သံများ ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၇) ရက် ၊ ၁၂ နှစ်လုံး သွေးစည်းမှု မရှိခဲ့သော ကျောင်းသားများသည် ဤနေ့တွင် ပြန်လည်စုရုံးမိ၍ နေဝင်းစစ်အစိုးရအား ကျောင်းသားထုက တန်ပြန်တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖန်တီးနေသည့် အသွင်အောင်နေပါသည်။ နိုင်ငံရေးခံယူချက်ရှိသည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၏ လှုပ်ရှားမှု စနစ်ထလာပါသည်။ ကျောင်းသားများကို နည်းအမျိုးမျိုးသုံးပြီး ဥပဒေအမျိုးမျိုးထုတ်၍ ထွက်ပေါက်မရှိအောင် နေဝင်းစစ်အစိုးရသည် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခဲ့သည်သာမက၊ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်တည်ဆောက်ရေးဆိုသည့် နားထောင် ၍ကောင်းသော ဝေါဟာရများနှင့် ကျောင်းသားတို့အား မိုင်းတိုက်ခဲ့ပါသည်။ အဖိနှိပ်ခံရသော ပြည်သူလူထုနှင့် ကျောင်းသားများ သည် ယခုလက်ငင်းကိစ္စတွင် ထွက်ရပ်ပေါက်ကို ရှာသည်မှာ သဘာဝကျလှပေသည်။ နိုင်ငံရေးကြွေးကြော်သံများ တုန်းတုန်းကျွက် ပေါက်ကွဲလာပါတော့သည်။

ဘွဲ့နှင်းသတင်ခန်းမရှေ့တွင် ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ကို အာလုံးက ဂါဝရပြုကြပါသည်။ ထို့နောက် ဘွဲ့နှင်းသတင်ခန်းမအတွင်း သို့သံဃာတော်များခြံရံလျက် ဦးသန့်ရှုပ်ကလာပ်ကို သယ်ဆောင်လာပါသည်။ ဘွဲ့နှင်းသတင်ခန်းမရှိ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကိုထားပြီး အရေးပေါ်ဈာပန ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပါသည်။ ဘွဲ့နှင်းသတင်ခန်းမအတွင်းနှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်

ပာက္ကသိုလ်နယ်မြေသည် လူအုပ်ကြီးဖြင့် ပြည့်လုံနေပါသည်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းသေ့ မြက်ခင်းပြင်တွင် ကျောင်းသားများ နေရာယူထားပြီး ကားဆင်းပုံအမျိုးမျိုးဖြင့် လက်တစ်ဖက်တွင် မိုက်ကရိုဖုန်းကိုင်လျက် လက်သီးလက်ဖောင်းတန်းဦး ကျောင်းသား တစ်ဦးချင်း တက်ရောက် ရင်ဖွင့်ကြပါသည်။ ဘာကိုမှ ရဂုမစိုက်နိုင်ကြတော့ပါ။ ၁၂ နှစ် ကာလနီးပါး နှုတ်ပိတ်ရေခဲနေခဲ့ရသော ကျောင်းသားများသည် မိမိတို့ရင်တွင်းမှ နိုင်ငံရေး ခံစားချက်များကို ဖက်ဖော် ကြွေးကြော်ကြသည်။

“ပြောကော့ ဆိုရှယ်လစ် ဒီမိုကရေစီ၊ လုပ်တော့ တစ်ပါတီ ကောင်းစားဆေး” အလက်စားဆိုက်နေသည့် ပြည်သူလူထု ကိုယ်စား ကျောင်းသားများက နေဝင်းစစ် အစိုးရကို “အောက်ကိုလံ ပြန်ကြည့်ပါအုံး၊ ကားဝယ် တိုက်ဆောက်နဲ့ သာ အချိန်ဖြုန်း မနေပါနဲ့” ဟု တစ်ဖုံ၊ အမျိုးမျိုးသော စကားလုံးများနှင့် လျှောက်လဲနေကြလေသည်။ တက်ရောက်နားထောင်နေသော ကျောင်းသားထုနှင့် အရပ်သားတို့ လက်ခုပ်သံများ တဖြောင်းဖြောင်းနှင့် ထောက်ခံချီးမြှင့်နေကြလေသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၆) ရက်။ ဦးသန့်ရုပ်ကလာပ် ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းသေ့ အတွင်း ထားရှိကြောင်း ကြားသိ၍ ရန်ကုန် ဆင်ခြေဖုံးမှ လူအများအပြားလာရောက် ဂါဝရပြုကြလေသည်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင်စင်မြင့်ပေါ်ရှိ အသံချဲ့စက် စကားပြောခွက်နှင့် လွှတ်လပ်စွာ စကားပြောဆိုခွင့်ရှိသည်ဆိုသည့် ဒီမိုကရေစီ စစ်စစ်ကို ကျောင်းသားများ က သရုပ်ဖော်နေပါသည်။ ကျောင်းသားများ ရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ တစ်ဦးချင်း စင်မြင့် ပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ မိမိတို့၏ ခံစားချက်များကို ရင်ဖွင့်ကြပါတော့သည်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းသေ့ဖြည့်၍ လူထုပြိုင်ဘက် လက်ခုပ်သံ များနှင့် ထောက်ခံအားပေးကြပါသည်။ ယာယီဈာပနကော်မတီမှ ကြေငြာချက်တစ်ရပ် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ “ဦးသန့်၏ ဈာပနကို နေဝင်းစစ်အစိုးရ အနေနှင့် နိုင်ငံတော် ဈာပနအဖြစ် ပြုလုပ်ပေးရန် တောင်းဆိုသော စာကို နိုင်ငံတော်ကောင်စီသို့ ပို့လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ယနေ့ညနေ (၄) နာရီ တိတိအထိ ပြန်ကြားချက် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရရှိမီက ကျောင်းသားများသည် ပြည်သူလူထု အကူအညီနှင့် မိမိတို့ဘာသာ ဈာပနအမိန့်အားဖြင့် ပြုလုပ်၍ ငြိမ်းချမ်းရေးအုတ်ဂူပီမာန် တည်ဆောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် လက်ခုပ်သံများနှင့် ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းသေ့တစ်ခုကို ခိုလှမ်း သကဲ့သို့ ဖုံးလွှမ်းသွားပါမော့သည်။

နာရီလက်တံတို့သည် တရွေ့ရွေ့လည်ပတ်နေပါသည်။ ကျောင်းသားနှင့်အရပ်သားကိုယ်စားလှယ်တို့၏ ဦးချီးအလှည့်ကျ စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်ရောက်မိန့်ခွန်းပြောကြပါသည်။ နုနယ်သော နှလုံးသားပိုင်ရှင် မိန်းကလေးများနှင့် သူတို့၏ ခင်မိမိမိ ထွက်လာ သော စကားလုံးများသည် မိန်းမသားများနှင့် မကိုက်ညီဘဲ၊ မာကျောပြတ်သားလှပေသည်။

လူတိုင်း နာရီတကြည့်ကြည့်နှင့် (၄) နာရီကို ဆောင့်ဖျော်နေကြပါသည်။ နောက်တော့ (၄) နာရီသာ ထိုင်ခွာသော်လည်း နိုင်ငံတော်ကောင်စီမှ လုံးဝ တုံ့ပြန် ဖြေကြားခြင်း မရှိသည့်အတွက်၊ ကျောင်းသား၊ အရပ်သား သံဃာတော်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ သဘောတူညီချက်အရ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဆောက်အဦးဟောင်း (၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၇) ရက် နေ့တွင် ကျောင်းသား သမဂ္ဂအဆောက်အဦးကြီးသည် ကျောင်းသားများနှင့်အတူ နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ လက်ပစ်ခဲခဲအင် ထိမှန်ခြင်းကြောင့် ချိတ်ခံခဲ့ရပါသည်) နေရာကို ရှင်းလင်းပြီး ဦးသန့်အတွက် အုတ်ဂူတည်ဆောက်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုတဆက်တည်းမှာပင် ငြိမ်းချမ်းရေး ဝူပီမာန်ကိုလည်း တည်ဆောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်သည်နှင့် ကျောင်းသား၊ အရပ်သားများနှင့် သံဃာတော်များ သမဂ္ဂဟောင်းနေရာကို တောင်ရှင်းလင်း၍ ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ် ဗိသုကာဌာနနှင့် မြို့ပြဌာနမှ ကျောင်းသားများ တာဝန်ယူ ပုံဆွဲပြီး ဦးသန့်အုတ်ဂူနှင့် ယာယီဝူပီမာန်ကို ဆောက်လုပ်ပါသည်။ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်၊ ဆေးကျောင်းမှ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား များနှင့်အတူ အထက်တန်းနှင့် အလယ်တန်းကျောင်းပေါင်းစုံတို့မှ ကျောင်းသားများလည်း ပါဝင်လုပ်အားပေးကြပါသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၇) ရက်၊ ည (၇) နာရီ အချိန်တွင် ကျောင်းသား၊ သံဃာနှင့် ဦးသန့်မိသားစုတို့သည် အရေးပေါ်အစည်းအဝေးကို မန္တလေးဆောင်တွင် ပြုလုပ်ပါသည်။ ထိုအစည်းဝေးတွင် အဖွဲ့ဝင် (၁၁) ဦး ပါဝင်ပါသည်။ ဦးသန့်၏ညီ ဦးသောင်းက ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီက ထုတ်လိုက်သော စာကို ထုတ်ပြပါသည်။ ဦးသန့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အုတ်ဂူတည်ဆောက်ရေးနှင့် ဝူပီမာန် တည်ဆောက်ရန် ကန်တော်မင်ပန်းခြံတွင် နေရာပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောင်းသားများကို လည်း အရေးယူဖမ်းဆီးမည် မဟုတ်ကြောင်း ပါရှိလေသည်။ ဦးသောင်း အနေနှင့် ဦးသန့်ရုပ်ကလာပ်ကို အမြန်ဆုံးသင်္ဂြိုဟ်ချင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက်နေ့ (၁၂) နာရီ အချိန်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေးအစီစဉ် စတင်ရန် ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များအား ပြောကြားပါသည်။ ဒေါက်တာတင်မြင့်ဦး (ဦးသန့်၏သားမက်) ကလည်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပုံစံရေးဆွဲထားသော ဦးသန့်၏ အုတ်ဂူ ဝီမာန်ကို ကန်တော်မင်ပန်းခြံတွင် ဆောက်လုပ်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်ရန် ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောင်းသားနှင့် သံဃာတော်များအား အမြန်ဆုံး စီစဉ်ရန် ပန်ကြားသွားလေသည်။ ဦးသန့်ဈာပနကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ၊ သံဃာတော်များ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးကြပြီး၊ အစည်းဝေး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အများသဘောတူညီချက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ဦးချင်း

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ နေဝင်း စစ်အစိုးရသည် ဦးသန့်ရုပ်ကလာပ်ကို မြန်မာပြည်ထောင်စုအတွင်း ဘျီဗြူဆံကွင်း တစ်နေရာတွင် မဏ္ဍပ်ငယ် တစ်ခုသာ ဆောက်လုပ်ပြီး ကြွက်ကြွေးသင်္ဘောငယ် လူငယ်များ နှင်းသာ အဆောင့်ချထားပါသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ ။ အချိန် (၁) နာရီတွင် ကြွေးသာ သင်္ဂြိုဟ်သို့ ပို့ဆောင် သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ပြည်သူလူထုကို ကြေညာခဲ့ပါသည်။

ဆန္ဒယူမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအစည်းအဝေးတက်ရောက်သူအားလုံး သဘောတူညီလေသည်။ ပထမဦးဆုံး ဦးသန့်ရှုပ်ကလောင်သဂြိုဟ် ရေးအစီအစဉ်ကို ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့၊ ၁၂ နာရီတိတိတွင် စတင်ရန် သဘောတူညီကြလေသည်။ ဆက်လက်၍ အောက်ပါ အချက် နှစ်ချက်ကို ဆွေးနွေးပြီး ဆုံးဖြတ် မဲခွဲရပါမည်။

(၁) ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလောင်ကို ဘွဲ့နှင်းသတင်းခန်းမမှ ကျောင်းသားသမဂ္ဂနေရာ ကျောင်းသားများ ဆောက်လုပ်ထားသော ဦးသန့် အုတ်ဂူပေါ်တွင် ဦးသန့်ရုပ်ကလောင်ကို တင်၍ ဦးသန့်မိသားစုများ ပြည်သူလူထု၊ ကျောင်းသား၊ သံဃာတော်များ နောက်ဆုံးဂါဝရပြုပြီး ကန်တော်မင်ပန်းခြံသို့ သယ်ဆောင်ရန်။

(၂) ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလောင်ကို ကျောင်းသားနှင့် ပြည်သူတို့၏ ခွေးနှင့် ဆောက်တည်နေသည့် ဦးသန့်အုတ်ဂူတွင် သဂြိုဟ်ပြီး ဦးသန့်ဂူမိမိဖန်ကို ကျောင်းသားများ အသက်နှင့်သွေး စတေးခဲ့သည့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂနေရာတွင် တည်ဆောက်ရန်။

အပိုင်း (၂)

တစ်ဦးချင်း ဆန္ဒယူလိုက်သောအခါ (၇) မဲ (၄) မဲ နှင့် ပထမ အချက်ကို သဘောတူညီကြပါသည်။ (၇) ခုနှစ်မဲထဲမှာ ဦးသောင်း၊ ဒေါက်တာတင်မြင့်ဦး၊ သံဃာတော် နှစ်ပါးနှင့် ကျန်ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ် သုံးဦး ပါဝင်ပါသည်။ (၄) မဲထဲမှာ ကျွန်တော်တို့၊ စက်မှုတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသား (၃) ဦးနှင့် ဆေးတက္ကသိုလ် ကိုယ်စားပြု၊ ဆေးကျောင်းသားတစ်ဦး အပါအဝင်၊ ကျောင်းသား (၄) ဦးသည် ခုတိယ အချက်ကို မဲပေးပါသည်။ ဤတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလောင် ကို (၇) ခုနှစ် မဲ (၄) မဲ နှင့် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကန်ကော်မင်ပန်းခြံတွင် သဂြိုဟ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့အသံလွှင့်ရုံ ရေဒီယိုမှလည်း ၈ - ၁၂ - ၁၉၇၄ ရက် ၁၂ နာရီ အချိန်တွင် ဈာပနအခမ်းအနား စတင်မည်ဟု ကြေညာပါသည်။

ကျောင်းသားနှင့် သံဃာတို့သည် ကျောင်းသားထုနှင့် ပြည်သူလူထုကို ကိုယ်စားပြု၍ ဤအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက် လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မဲခွဲရာတွင် ကျောင်းသားနှင့် သံဃာတော်များ၏ ဆန္ဒများ ကွဲပြားခြားနားနေပါသည်။

အခြေအနေ ဖြစ်ရပ် အားလုံးကို ပြန်လည် စိစစ်သောအခါ နေဝင်းစစ်အစိုးရသည် ပြီးစလွယ် ဦးသန့် (ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း) ရုပ်ကလောင်ကို ကြံတော သင်္ချိုင်းတွင် သဂြိုဟ်ရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ပါသည်။ ကျောင်းသားနှင့် ပြည်သူ လူထုသည် မကျေနပ်နိုင်၍ လေးစားဂုဏ်ပြုထိုက်သော ဦးသန့် အား နိုင်ငံတော်ဈာပန အခမ်းအနားပြုလုပ်ပေးရန် နေဝင်း စစ်အစိုးရ အား တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။ ပြည်သူလူထုနှင့် ကျောင်းသားတို့၏ တောင်းဆိုမှုကို တုန့်ပြန်မှု မရှိ၍ နောက်ဆုံး ကျောင်းသားတို့ အသက်သွေးနှင့် စတေးခဲ့သည့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂဟောင်း နေရာတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလောင်ကို သဂြိုဟ်ပြီး အုတ်ဂူနှင့် ဂူမိမိဖန် တည်ဆောက်ပါသည်။

သမဂ္ဂအဆောက်အဦးနေရာတွင် လုပ်အားပေးနေသော ပြည်သူ ကျောင်းသားများ၊ ဘွဲ့နှင်းသတင်းခန်းမတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလောင်ကို စောင့်ရှောက်နေသော ပြည်သူ ကျောင်းသားများ၊ အမိပတိလမ်းမပေါ်တွင် အလှူငွေကောက်ခံနေသော ပြည်သူ ကျောင်းသားများ၊ ဦးသန့် ရုပ်ကလောင်ကို နောက်ဆုံး လာရောက် ဂါဝရပြုကြသော ပြည်သူတစ်လုံး၏ လိုအပ်ဆန္ဒသည် စာကြည့်တိုက်အဆောက်အဦးနေရာမှ အုတ်ချပ်များကို တစ်ယောက်တစ်လက်နှင့် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ယူဆောက်တည်နေသည့် အုတ်ဂူတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလောင်ကို သဂြိုဟ်ပြီး ဆက်လက်၍ ဦးသန့် ဂူမိမိဖန်ဆောက်တည်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

“လူကလေးရယ် အဖွားလဲ အုတ်တစ်ချပ်လောက် ဝင်သယ်ယူ ကုသိုလ်ပြုပါရစေ” ဆိုသည့် အဖွားတို့၏ အသံနှင့်မှ၊ မမျှ သည့် လုပ်အားဖြင့် ဦးသန့် အုတ်ဂူ ဆောက်ရာတွင် အဖွားအိုလည်း ပါဝင်လုပ်အားပေးခဲ့ပါသည်။ အုတ်ဂူနှင့် ဂူမိမိဖန် တည်ဆောက် ရာတွင် လုပ်အားပေးနေကြသည့် ပြည်သူ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့် ကျောင်းသားတို့အတွက် ထမင်းထုပ်များကို ရပ်ကွက်များမှ လာရောက် လှူဒါန်းကြပါသည်။ ထမင်းထုပ်များတွင်လည်း “ငါ့ညီတို့ မင်းတို့ရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ လုပ်ရပ်ကို ငါတို့ အားပေးတယ်၊ လုပ်ငန်းပြီးဆုံးသည်ထိ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါ” ဆိုသည့် စာရွက်ငယ်ကလေးများဖြင့် ပြည်သူလူထု ဆန္ဒကို ပြောကြားနေပါသည်။ ထိုတွင်မက မကျေနပ်နိုင်သည့် ဥက္ကလာပရပ်ကွက်က ပြည်သူတို့သည် ကျောင်းသားပြည်သူအများအတွက် ထမင်းထုပ် အလှူခံ သည့် အဖွဲ့ကို ဟားမြစ်သည် ရဲစခန်းအား မီးရှို့ ဖျက်ဆီးလိုက်ပါသည်။

ဘွဲ့နှင်းသတင်းခန်းမရှိ ဟစ်တိုင် မိုက်ကရိုဖုန်းမှလည်း ကျောင်းသူကလေးတစ်ဦး၏ ရင်ဖွင့်ချက် နိဂုံးချပ် စကားလုံးများ (“ကျမ လက်ရှိ နေဝင်းစစ်အစိုးရ လုပ်ပုံကိုင်ပုံလေးတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဒီမိုကရေစီကျကျ ဝေဖန်ရတဲ့အတွက် များစွာမှ အားရကျေနပ်လှပါတယ်၊ အခုလိုပြောလို့ ကျမကို ဖမ်းပြီး ထောင်ချရင်လဲ ကျမ ထောင်ထဲမှာ နေရုံပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထောင်ထဲမှာမှ ထမင်းလေး မှန်မှန် စားရမှာ”) သည် နုနယ်သော ကျောင်းသူကလေး ဖြစ်လင့်ကစား သူကလေး၏ ခံစားရမှုတို့ သည် ပြင်းထန်လှပါသည်။

ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ တက္ကသိုလ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးသည် ခြေချစရာ မရှိ၊ ပြည်သူလူထုကြီးနှင့် ပြည့်လှုံနေပါသည်။

မန္တလေးဆောင် (၁၁) ဦး ဈာပနကော်ပတီအစည်းအဝေးပြီးသည်နှင့် ကျောင်းသားများ အုပ်စုကွဲသွားပါသည်။ စက်မှု

တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသား သုံးဦးသည် နောက်ထပ် ဆက်လက်၍ ဈာပန အစီအစဉ်အစည်းအဝေးကို ကန့် ကွက်သည့်သဘောနှင့် ဆက်လက် မတက်ရောက်ကြ တော့ဘဲ၊ အုတ်ဂူတည်ဆောက်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဆောက်ဦးဟောင်း နေရာကို စက်မှုတက္ကသိုလ်၏ စုရပ်ဟု သတ်မှတ်လိုက်ပါသည်။ တစ်ယောက်တစ်ဆင့်၊ တယောက် နားဆီသကဲ့သို့ ဦးသန့် ၏ရုပ်ကလာပ်ကို ကျောင်းသားပြည်သူတို့ ခွေးနှင့်တည်ဆောက် သည့် အုတ်ဂူတွင် သင်္ဂြိုဟ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ သမဂ္ဂဟောင်း ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကို စက်မှုတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများက နေရာယူ စောင့်ကြပ်လိုက်ပါသည်။ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို အုတ်ဂူပေါ်တွင် နောက်ဆုံး ဂါဝရပြုပြီးခြင်း သင်္ဂြိုဟ်ဂူပိတ်ရန် ဘီလပ်မြေ (Concrete cement mixture) နှင့် ပန်းရန်ဆရာ (Mason) အဆင်သင့်ရှိရပါ သည်။ တက်ညီလက်ညီ၊ ဘာဝန်ကိုယ်စီနှင့် ကျောင်းသားများ ညီညွတ်ကြပါသည်။

ဘွဲ့ နှင်းသဘင်ခန်းမတွင်လည်း ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို အသက်ပေးနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မည့် အသေခံ (၁၂) ဦး ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ ခွပ်ဒေါင်း ခေါင်းစည်းနီများ ဦးခေါင်းတွင် စည်း၍ ခြံရံ စောင့်ကြပ်နေကြပါသည်။

ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက်၊ ၁၂ နာရီ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဘွဲ့ နှင်းသဘင်ခန်းမ ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး၊ တက္ကသိုလ်နယ်မြေ အမိပတ်လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို နောက်ဆုံး လာရောက် ဂါဝရုတ်ပြုကြသော ပြည်သူများနှင့် ပြည့်လုံနေပါသည်။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဟောင်း ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကို စက်မှုတက္ကသိုလ် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ လက်ကွဲမပြတ် စောင့်ကြပ်ထားပါသည်။ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ဘွဲ့ နှင်း သဘင်ခန်းမမှ များပြားလှသည့် ကျောင်းသားကျကြားမှ ခဲရာခဲဆစ် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ နေရာဟောင်းသို့ သယ်ဆောင်လာရလေ သည်။

နိုင်ငံတော်ဈာပနအဖြစ် တခမ်းတနား ဂုဏ်ပြုသင်္ဂြိုဟ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆနေသည့် ပြည်သူလူထုသည် နေင်းစစ်အစိုးရ၏ လျစ်လျူရှုခြင်း၊ ဦးသန့်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုမှမထောက်၊ လုပ်ရက်လေခြင်းရယ်လို့ ပြည်သူ ကြားဝယ် တဆင့်စကား ပြန်နဲ့လို့ မကျေနပ်၊ ဝမ်းနည်း ဒေါသများ ပေါက်ကွဲစေခဲ့ပါသည်။ တချိန်တည်း တွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသားတို့သည် ဈာပန ကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းပြီး ဈာပန လိုက်ပီပို့ ဆောင် နောက်ဆုံး ဂါဝရပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။

သမဂ္ဂဟောင်းနေရာ အုတ်ဂူနှင့် ယာယီ ဂုဏ်တော်တို့ သည် တစ်ယောက်တစ်လက် တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ ဦးသန့် ရုပ်ပုံ ပန်းချီကားချုပ်သည် ဂုဏ်ရှိလှပါသည်။ အလံတော် သုံးခု လွှင့်ထူထားပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ အလံတော်၊ ကုလသမဂ္ဂ အလံတော်နှင့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ခွပ်ဒေါင်း အလံတော်တို့ သည် အောင်ရမည် ဆိုသည့် အသွင်ဆောင်လျက် ကောင်းကင်ယံတွင် လေတလူလူနှင့် အလံတော်များ တင့်တယ် ထည်ဝါ ပျံ့မြူးနေကြပါသည်။ တစ်ချိန်က ဤနေရာသည် ကျောင်းသားများ စုစည်းရာ ကျောင်းသား သမဂ္ဂအဆောက်ဦးကြီး တည်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးသန့် သည် ကမ္ဘာတွင် မြန်မာပြည်သားတို့ ၏ဂုဏ်ကို ဆောင်ခဲ့သည်သာမက မိမိ၏ နောက်ဆုံးခရီးမှာပင် နိုင်ငံခြား သံတမန်များ၊ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များ နောက်ဆုံး မှတ်တမ်းတင် သတင်းယူရန် ရောက်ရှိ နေကြပါသည်။ ထို့ ထက်သာမက တစ်ခါမှ စုစည်းမှု မရှိခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီးများ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်၍ ကျောင်း သားများနှင့် ပူးပေါင်းလက်တွဲလျက်ရှိနေသည်မှာ အံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ကျောင်းသားများ တည်ဆောက်သော အုတ်ဂူရှေ့ စားပွဲပေါ်တွင် တင်၍၊ သံဃာတော်များ၊ ဦးသန့် မိသားစုများ၊ နိုင်ငံခြားသံတမန်များ၊ ပြည်သူ ကျောင်းသားများ နောက်ဆုံး ဂါဝရ ပြုကြပါသည်။

အစီအစဉ်အရ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ကန်တော်မင်ပန်းခြံသို့ သယ်ယူမည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်နှင့် “ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ် ကို သမဂ္ဂဝင်းအတွင်းမှ ဘယ်ကိ်မှ မထုတ်ရဘူး” ဆိုသည့် ကြွေးကြော်သံများ တစ်ခဲနက် ဆူညံသွားပါတော့သည်။ သမဂ္ဂနေရာ ဟောင်းရှေ့ရှိ မန္တလေးဆောင်ခန်းမ အသံချဲ့စက်မှ ဦးခန့် အနေနှင့် ပြည်သူနှင့်ကျောင်းသားထုကို မေတ္တာရပ်ခံကား အနည်းငယ် ပြောကြားသွားပါသည်။ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ကျောင်းသားများ တည်ဆောက်ထားသော အုတ်ဂူတွင် ထာဝရ သင်္ဂြိုဟ်ရန် ကြွေးကြော်သံများ ဆူညံသည်ထက် ဆူညံလာပါသည်။ အခြေအနေမှာ သက်ဆိုင်ရာ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များက တစ်စုံ တစ်ခုမှ မပြုလုပ်ပါက၊ ကျန်ကျောင်းသားများက အတင်းဝင်ရောက် သင်္ဂြိုဟ်မည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေပါသည်။

နောက်ဆုံး ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များက ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ကျောင်းသားများ တည်ဆောက်သော အုတ်ဂူတွင် သာ ထာဝရ သင်္ဂြိုဟ်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည့် အချိန်မှသာ၊ ကျောင်းသားထုနှင့် ပြည်သူများ လက်ခံ ကျေနပ်ကြလေ သည်။ ကြေညာပြီးသည့်အတိုင်း ကျောင်းသားများ ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို ပခုံးပြောင်းသယ်ယူပြီး အုတ်ဂူတွင် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ပါသည်။ ဘီလပ်မြေကလည်း အဆင်သင့်ပြင်ထားသည့်အတွက် ပန်းရန်ဆရာ လက်ခွမ်းနှင့်အုတ်ဂူကို ထာဝရ ပိတ်လိုက်ပါသည်။ “အောင်ပြီ” “အောင်ပြီ” “ပေးအင်ပြီ” ဟူသော ကြွေးကြော်သံများ မိုးကွဲလှပတတ် မြည်ဟိန်းသွားပါသည်။ သံဃာတော်များ ပရိတ်တရားနာ ပြီး၊ အသေခံကျောင်းသား တပ်ဖွဲ့က၊ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အလံတော်နှင့် အုတ်ဂူကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်၊ ပတ်ပြီး အလေးပြုပါ သည်။ ထို့ နောက် ကုလသမဂ္ဂ အလံတော် ကို အုတ်ဂူထက်တွင် လွှမ်းခြုံလိုက်ပါသည်။

၎င်းနေ့ ညဘက်တွင် နေဝင်းစစ်အစိုးရဘက်မှ မြန်မာ့အသံကတစ်ဆင့် ကျောင်းသားများက ဦးသန့် မိသားစု၏ ဆန္ဒကို ပြင်းပယ်၍ ကျောင်းသားများ တည်ဆောက်သည့် အုတ်ဂူတွင် ဦးသန့် ရုပ်ကလာပ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြောင်း၊ စာကြည့်တိုက် အဆောက် အဦးအတွက်ထားသော ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများကို အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ပြီး အုတ်ဂူဆောက်သည့်အတွက်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ဖျက်ဆီးမှုနှင့် အရေးယူပေးရန် ၊ ရန်ကုန်တိုင်း ဆောက်လုပ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းမှ စာပို့ ကြောင်း ကြေညာပါသည်။

ကျောင်းသားများအနေနှင့် ဂုဏ်မာန်ကို ဆက်လက်တည်ဆောက်ရန်၊ အသေခံတပ်ဖွဲ့ အမည်တပ်ကာ ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး ဦးသန့် အတွက် အသက်ကို ပစာနမထားဘူးဆိုသည့် ခံယူချက်နှင့် ဦးသန့် အုတ်ဂူကို စောင့်ရှောက်ထားပါသည်။ မကျေနပ်နိုင်သည့် ပြည်သူလူထုကြီးနှင့် ကျောင်းသားတို့ သည် နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ တစ်ပါတီဝါဒကို ဆက်လက် ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြနေကြပါသည်။

ကျောင်းသားများသည် ပိုမို၍ စည်းလုံးညီညွတ်လာပါသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် စောင့်ရှောက်ကြ ပါသည်။ နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ အမိအိုင်(Military Intelligent - MI) များကို မျက်ခြည်မပြတ် စစ်ဆေး၍ ဖမ်းမိသော အမိအိုင် များကို ကျောင်းသားများက ရိုက်နှက် သတိပေးလိုက်ကြပါသည်။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ ကျောင်းသားများသည် ဆက်လက်၍ ဂုဏ်မာန် ပြီးစီးရေးအတွက် ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။ သံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများနှင့် ပြည်သူတို့သည် သတင်းစာများနှင့် ရေဒီယိုတို့မှ ကျောင်းသားများအား နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ အချိုးချိုး ရှုံ့ချ စေခန်းများကို ခံယူနေကြရပါသည်။

သုံးရက်မြောက်နေ့ ၊ ဒီဇင်ဘာ (၁၀) ရက်နေ့ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ နေဝင်းစစ်တပ်သည် ကျောင်းသားများကို နှိမ်းနှင်းရန် တိတိတဆိတ် စီမံပါသည်။ စစ်တပ်သည် ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတက္ကသိုလ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပါသည်။ နယ်မြေတစ်ခုလုံး အတွင်းသို့ အဝင်အထွက်ကို ပိတ်လိုက်ပါသည်။ ၁၁ - ၁၂ - ၇၄ နံနက် ၂ နာရီတွင် ကျောင်းသားများနှင့် ဆန္ဒပြသူများ အများစု အိပ်မောကျချိန်လောက်တွင် အမိပတီလမ်းရှိ အဓိကပင်မ ဝင်ခေါက်တံခါးကြီးအား ကရိန်းကြီးဖြင့် တွန်းလှန် ဖျက်ဆီး၍ ကျောင်းဝင်း အတွင်း ဝင်ရောက် ဖမ်းဆီးကြပါသည်။ ထိုသို့ ဝင်ရောက်ရာတွင် ဘွဲ့ နှင်းသဘင်နှမ်းမ နေရာကွက်လပ်အား မီးမောင်းများ ထိုးပြီး ရဲများက ဒိုင်းကာများ လက်ကိုင်တုတ်များဖြင့် စတင်ဝင်ရောက်ပြီး မျက်ရည်ယိုစိုးများ၊ ခြေကော်စက်များ၊ မော်တော်ကားများ အသုံးပြုပြီး ဆန္ဒပြသူများအား လူစုခွဲကာ ဦးသန့် အုတ်ဂူအားလည်း ဖြိုရ၍ ရုပ်ကလာပ်အား ပြန်လည်ဖော်ယူပြီး ရွှေတိဂုံဘုရား အနီး ကန်တော်မင်္ဂလာခြံအားရှိ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း အုတ်ဂူဘေးနေရာသို့ ညတွင်းပင် ပြောင်းရွှေ့ မြှုပ်နှံပါသည်။ ထိုသို့ ကြမ်းတမ်း စွာ ဖျက်ဆီးဖမ်းဆီးသည့်အတွက် ကျောင်းသားတချို့ သေဆုံးခဲ့ကြရပါသည်။ တချို့မှာ စစ်ဖိနပ်စာ ထိ၍ အရိုးကျိုး၊ တုတ်များ၏ ရိုက်ချက်ဒဏ်ကြောင့် ခေါင်းကွဲပြီး လဲကျသူများပည်းရှိပါသည်။ လက်နက်မဲ့သော ပြည်သူ၊ သံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားများကို အချုပ်ကားပေါ်သို့ အတင်းအဓမ္မ ဖမ်းဆီး တင်ဆောင်၍ ညတွင်းချင်းပင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ပါသည်။ သယ်ဆောင်ရာ စစ်ကား၏ အနောက်ပိုင်း အမှိုးအကားမဲ့တွင် အားလုံးကို ပစေခန်းတုတ်၊ လက်နှစ်ဖက် ခေါင်းပေါ်တင်၊ ခေါင်းငုံ့ ၊ လှုပ်မရအောင် ယိုင်ခိုင်းပြီး၊ စစ်ကား၏ နောက်ပိုင်း လေးတက်ထောင့်တွင် စစ်သားပေးဦးသည်၊ ဂျီသရီး သေနတ်များနှင့် ချိန်ထားပါသည်။ စစ်ရုပ်ရှင်ကားများမှ စစ်ပွဲတွင် အကျဉ်းသမားများကို ဖမ်းဆီးသကဲ့သို့ နေဝင်းစစ်အစိုးရသည် ကျောင်းသား၊ ပြည်သူ၊ ရဟန်း သံဃာတော်များကို မတရား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့ပါသည်။ ညိုင်းမှ စတင် ဖမ်းဆီးပြီး အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ဆောင်သော နောက်ဆုံး စစ်ကားသည် နံနက် (၈) နာရီ အချိန်ထိ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမြင်ကွင်းသည် ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ၊ မတတ်သာ လို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေရသည့် အခြေအနေတွင် ခရောက်ရုံနေပါသည်။

မြန်မာ့ရုဗ္ဗာသာသနာ့စံကိုမှ ဂရုမစိုက်၊ အုတ်ဂူကို ဖောက်ခွဲပြီး သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည့် ရုပ်ကလာပ်ကို ထုတ်ယူခြင်း၊ ပြည်သူ၊ သံဃာတော်နှင့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ် ဖမ်းဆီးခြင်းဆိုသည့် သတင်းကို ကြားသည့် ပြည်သူ လူထုကြီးမှာ နေဝင်းစစ်အစိုးရ၏ လုပ်ရပ်ကို လက်ခံနိုင်စွမ်း မရှိသည့်အဆုံး နံနက် ၈:၃၀ အချိန်လောက်တွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ အစိုးရ နှင့်သက်ဆိုင်သည့် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်ပါတီယူနစ်ရုံးများ၊ ရဲစခန်းများ၊ ရပ်ရပ်ရုံ တချို့ကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီး တန်ပြန် အကြမ်းဖက် ဆန္ဒပြ ကြပါသည်။

“ငါတို့ တစ်ပါတီ ကောင်းစားရေး ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို ထိပါးလာလျှင် နေဝင်းစစ်အစိုးရသည် မည်သူကိုမှ အသက်ချမ်းသာ ပေးမည် မဟုတ်ကြောင်း” တရုတ်ပြည်မှ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်ကြီး မော်စီတုန်း၏ စကားနှင့် နှိုင်း၍ “အာဏာသည် သေနတ်၏ ပြောင်းဝတွင် ရှိကြောင်း” ပြည်သူလူထုကြီးအား လက်တွေ့ သတ်ဖြတ်ပြပါသည်။

စစ်တပ်ပြောင်းဝကို ပြည်သူတို့ အား ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ် နှိမ်နှင်းပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင်းတွင် သေနတ်သံများ ဖုံးလွှမ်းလျက် လူပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဆွေးမြေ့ကျခဲ့ရပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင်းဝယ် စစ်နယ်မြေကဲ့သို့ တင့်ကားကြီးနှင့် လှည့်လည်လျက်၊ ဂျီသရီးသေနတ်ကြီးများနှင့် ပစ်ခတ်နေပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင်းကိုလည်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ဒေသအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ညမထွက်ရ အမိန့် များ ထုတ်ပြန်ပါသည်။ ဖမ်းဆီးမိသည့် ပြည်သူများကို ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ရုံးဖောက်ဖျက်ဆီးမှုဆိုသည့် မဟာရာသီမတတ်ကာ ထောင် (၃) နှစ်မှ ထောင် (၅) နှစ်ချ၍ အစွမ်းပြနေပါသည်။ ဦးသန့် ဈာပနကိစ္စတွင် ပါဝင်သော ပြည်သူ၊ သံဃာတော်၊ ကျောင်း သားများကို နေဝင်းစစ်ထောက်လှမ်းရေး အမိအိုင် ပုဂ္ဂိုလ်များကို အသုံးပြုလျက် နေအိမ်များမှာ လိုက်လံ ဖမ်းဆီးပါသည်။ နုနယ် ငယ်ရွယ်လှသည့် ကျောင်းသားကလေးများပင်မချန် အင်းစိန်ထောင်ထဲ သွင်းယားပါသည်။

ရာပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားနှင့် ပြည်သူ ရဟန်းသံဃာတော်များ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ပါသည်။ ထောင်ပေါင်းများစွာ သော ကျောင်းသား၊ ပြည်သူတို့ကို ထောင်ချထားသည်။ ကျန်ကျောင်းသားများသည် အိုးပစ်ခတ်ပစ်၊ ပညာရေး ဆုံးရှုံးခံပြီး သူတို့ ၏ ဖမ်းဆီးမှုမှ ရှောင်တိမ်းနေရပါသည်။ ပျောင်တိမ်းနေရသော ကျောင်းသားတချို့သည် တောတွင်း တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ အစည်းများ သို့ တချို့ ချောက်ကြပါသည်။ တချို့လည်း နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ စိုးထွက် ပုန်းလျှို့နေရပါသည်။ သူတို့ ၏ ဘဝရေး ရေသည် မည်ကဲ့သို့ ဖန်တီးမည်ကိုတား မည်သူကမျှ မပြောနိုင်အောင်ဖြစ်ပါသည်။

သုဂံယဇာနည်

ကောက်ခံရရှိသော ရံပုံငွေ ၃၀၀,၀၀၀ ကျပ်၊ ပည်သူထံတွင်ရှိနေသည့်ကို စာရေးသူအနေနှင့် သတင်းမန် မသိရှိသော်လည်း စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့၊ ဝတ်ရမဲ့ အခြေအနေကြားမှ ဤမျှသော ငွေပမာဏကို ဦးသန့် ဂျီမာန်တည်ဆောက်ရန် လှူဒါန်းကြသော လူထုကြီး၏ စေတနာကို သိရှိနိုင်ပါသည်။

ဂုဏ်ပြုထိုက်သူကို ဂုဏ်ပြုရမည်ဆိုသည်ကို သာမန် အသိဉာဏ်ရှိသူတစ်ယောက်ပင် သိရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ဖခင်ကြီး ဦးသန့် ကို အသိဉာဏ်ရှိသည့် လူသားအားလုံးက ထိုက်သင့်စွာ သဂြိုဟ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မမျှော်လင့်သည့် တုန်ပြန်ချက်များကြောင့် မြင်မကောင်း ကြားမကောင်း အသက်များစွာ စားပြီး သွေးမြေကျပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး ဈာပန အခမ်းအနားကို ပြီးဆုံးလိုက်ရပါသည်။

အရေးကြီးဆုံးသော “ငြိမ်းချမ်းရေးကို နိုင်ငံရေးသမား လက်ခွက်ထဲတွင် မထားသင့်ပါ”
 ★★ ★ ဦးသန့် (ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ချုပ်၊ အတွင်းရေးမှူးချုပ်တောင်း)၊ ★★ ★
 “Peace is too important to be left exclusively to the politicians”.
 U Thant (Former U.N. Secretary-General)

ရင်သွေးငယ်တိုင်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာရမည်။
 ရင်သွေးငယ်တို့ ကမ္ဘာ ငြိမ်းအေးသာသာရမည်။
 ရင်သွေးတို့ ခေတ် ဆန်းသစ်ဆော့ရမည်။ ★★ ★ ဒေါက်တာ မင်းတင်မွန် ★★ ★

ပတ်သ်မြို့ (Perth W Australia) ကျောင်းသားများ၏ တေးသီချင်း။

“ ကမ္ဘာမကြေဘူး ”

ကမ္ဘာမကြေဘူး ငါတို့ သွေးနဲ့ ရေးခဲ့ကြတဲ့ မော်ကွန်းနေ့
 တော်လှန်ရေး ဝီရိယာရေစီတိုက်ခွဲ အတွင်းမှာ ကျဆုံးသော
 ဪ ဪ သူရဲကောင်းတို့ ရေ ***
 အာဇာနည်တွေနေတဲ့တိုင်းပြည် ရဲရဲတောက် ဗို ရဲ မြန်မာပြည်
 တိုင်းတော်တိုင်း ရာဇဝင်တွေလဲ နိုင်းခဲ့ရပြီ အဘိုးရေ ***
 သခင်အောင်ဆန်း နိုင်ငံတော်လဲ သွေးစွန်းခဲ့ပြီ အဖေရေ ***
 ဪ လှုပ်ရက်ကြပေ ပေတစ်ရာပေါ်မှာ ပြည်သူ အလောင်းတွေ
 အတုံးအရုံးနဲ့ လဲပြိုကာနေ ***
 ညီတစ်ကိုတို့ ** ပေတစ်ရာပေါ်မှာစီးတဲ့ သွေးတွေ မခြောက်သေးဘူး
 မတွေ့ဝေနဲ့ *** ဝီရိယာရေစီတိုက်ခွဲအတွင်းမှာ ကျဆုံးသော
 ဪ *** သူရဲကောင်းတို့ တွေ အနိုင်အမာ ဝီပြင်တော်လှန်ပစ်ပလေ **
 ဗို ချစ်တဲ့ ဗို ရဲ . မြန်မာပြည် ***